

דוד דובי בוגלר

דוד (דובי), בן חוה ומרדכי, נולד ביום כ"ה בתמוז תשי"ב (18.7.1952), באורדה שברומניה ועלה ארצה עם משפחתו בשנת 1961. דובי היה תלמיד חרוץ ושקדן, אהוב על מוריו ועל חבריו. מחנכו מעיד עליו, שהיה מתרחק מן החנופה ולא אהב מליצה ומלל. הוא היה חסכן במילים ואמירותיו פשוטות וגלויות. הייתה בו משמעת עצמית, רגשיות נדירה ואהבת אדם

דוד גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1970, והוצב לחיל השריון. לאחר הטירונות השתלם בקורס למקצועות טנק "פאטון", בקורס לקציני אג"ם ובקורס לקציני שריון. הוא היה קצין מסור ודואג לחייליו, כשרוני ואהוד, לוחם מעולה ואיש צוות מוכשר. הוא לא הקפיד על גינוני משמעת, אך דרש ביצוע מדויק של המשימות שהטיל על פקודיו. בעבודת הסיוס בקורס קציני שריון, במקצוע תחזוקת טנקים כתב דוד: "המ"מ צריך לדאוג שמחלקתו תהיה תמיד ערוכה למשימותיה. אסור לו לנצל את פעולת הטיפול השבועי להנאתו הפרטית; כלומר, אסור לו לנוח בשעה שהמחלקה עובדת וטורחת על אחזקת הטנק". לאחר סיום שירותו הסדיר התנדב לשרת בצבא הקבע. ביום י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973), שירת בפלוגת "פאטונים" סדירה. מחלקתו הופקדה על הגדה המזרחית של האגם המר הקטן, בין מוצב "בוצר" למוצב "ליטוף". בשעות הראשונות השמידה המחלקה שריוניות רבות של המצרים. שעה קלה לפני חצות קיבל דוד פקודה לצאת ולחלץ צוות של טנק שנפגע. בדרכם למקום נתקלו בכוח רגלים מצרי, והטנק של דוד נפגע בטיל ועלה באש. כשנתק הקשר עם הטנק שלו, נשלחו טנקים לחלץ את הצוות אך הדבר לא עלה בידם. תחילה נחשב דוד לנעדר, לאחר מכן הוכרז חלל שמקום קבורתו לא נודע. לימים זוהתה גופתו והוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בדימונה. השאיר אחיו אב, אם, ואח. לאחר נופלו הועלה לדרגת-סגן.